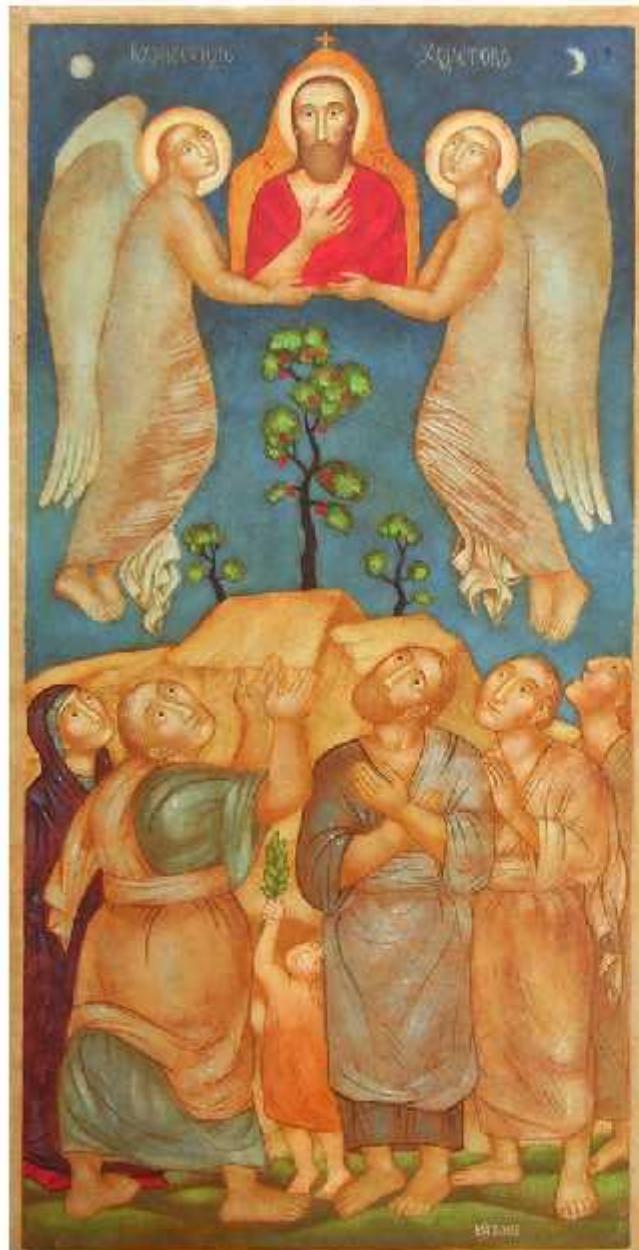

Умиване нозете на апостолите

Библейски притчи

УЧИТЕЛИ НА ХУДОЖНИЧКАТА ЮЛИЯ СТАНКОВА СА НЕИЗВЕСТНИ ВИЗАНТИЙСКИ МАЙСТОРИ

автор Татяна Явашева

Картините на Юлия Станкова са като икони. Те ни откриват една нова сакрална реалност, свързана със сложния духовен свят на човека и връзката му с Бога и божественото. В творбите си тя пресъздава митове и библейски истории. Разказва ги с четка, бои и християнска символика по начин, който само тя владее.

От първо лице

Образите, които създавам, са породени от острото ми усещане за драмата на човешкия живот. Тя е сплотена във факта, че между началото и края на нашето битие парадоксално е заключена идеята ни за вечността. Така животът ни е обречен да протече в неразрешимия конфликт между две реалности. И за да се спасим от хаоса и страхъ, ние сме готови да се отрачем ту от едната, ту от другата.

Чрез езика на образа разкривам пространство за един междинен свят, разположен на границата между смъртното и вечното, в който диалогът между тях е възможен. С помощта на изкуството се включвам в този величествен диалог и това ме изпълва с щастие до отлив от извора на любовта, обяснява Юлия Станкова.

Път

Рано открила своето призвание, но не била приета в Художествената академия. Тогава се записала да следва в Минно-геологичният университет и станала ми-

Изцеление на кръвоточивата жена

нен инженер. Но не престанала да рисува. Веднага след промените през 1989 г. напуснала научния институт, в който работела, и постъпила в частно ателие за реставрация на икони и картини. Там била в досег с български икони от XVIII век, изписани от неизвестни майстори, и била поразена от чистотата на чувството, което се изльчва от тях. Иконите й повлияли толкова силно, че започнала да се занимава с изучаването на византийските изобразителни принципи, а покрай това и с библейските текстове.

ШКОЛА

За да попълни празнотите в познанието си за християнската култура, завършила Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“. В ателието усвоила техниката за рисуване върху дърво и направила много копия на византийски икони и стенописи. Това за Юлия Станкова е период на усилено учене, като нейните учители са неизвестни византийски майстори. След като овладяла живописта върху дърво, напуснала ателието и започнала да развива свой собствен образен език върху основата на византийската религиозна живопис, което прави и до днес.

Образи

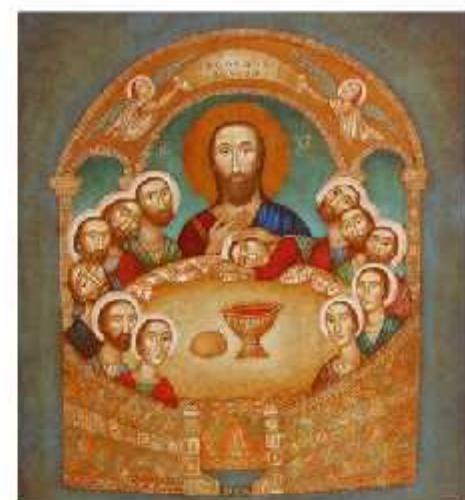
Композициите и образите понякога се появяват спонтанно, понякога Юлия Станкова дълго ги търси, но за да става всичко това, от нея се иска интелектуален труд без почивен ден. Тя има усещането, че ѝ помага и никаква родова памет и вроден афинитет към символната образност на източното християнство. В библейските събития намира кодирани истини, валидни и днес. Те съдържат смисъла и посоката на живота: «Стремя се да изобразявам идеите си с пределна чистота и яснота, но тъй като повечето от тях са свързани с библейския текст, по-лесно е на онази част от моята публика, която е добре запозната със Стария и Новия завет.»

Досег

Направила е около 40 самостоятелни изложби в България, Македония, Гърция, Италия, Холандия, Франция и Англия. За Юлия Станкова всяко едно от тези събития е възможност да се срещне с другия човек и чрез посредничеството на живописта да започне разговор с него. Едва когато зрителят прояви личното си отношение към нейните картини, тя ги смята за напълно завършени. ■

Плътванието на апостол Петър

Тайната вечеря

Азазел